

РЕШЕНИЕ

№ 7198

гр. София, 03.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 2 състав, в
публично заседание на 09.05.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Иванова

при участието на секретаря Ива Лещарова, като разгледа дело номер **2485** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба от Т. Н. А., ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място], [жк], [жилищен адрес] чрез адв. К. Ч. от САК, със съдебен адрес [населено място], [улица], партер срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ЗППАМ) № 11/ 09.01.2024 г , издадена от старши полицаи в група ООР, сектор ОП към 02 Районно управление (РУ) при Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), с която на основание чл. 171, т. 2а, б. „б“ от ЗДвП на жалбоподателката е наложена ПАМ „прекратяване регистрацията на МПС с табели с регистрационен номер СВ 2936 ХН, за срок от 6 месеца“.

В жалбата се поддържа становище за незаконосъобразност на оспорената заповед, както и че същата е постановена при неспазване на материално правните и процесуалноправните норми. Конкретизира се ,че в преписката е налице и Заповед № 8/06.01.2024г , издадена от същия адм.орган , с която отново по отношение на А. е наложена ПАМ –прекратяване на регистрацията на МПС , но в хипотезата на чл.171 т.2а б“а“ от ЗДвП , при идентична с оспорената ЗПАМ № 11/ 09.01.2024 г фактическа обстановка , описана в АУАН №779854/06.01.2024г т.е разликата се състои само в сочената от органа правна квалификация . Намира ,че оспорената пред настоящата инстанция заповед за налагане на ПАМ е издадена в противоречие с разпоредбата на чл.156 ал.3 от АПК ,тъй като оттегления вече акт не може да бъде издаден повторно

на същите фактически основания . Цитира се съдебна практика , която счита за относима към настоящия казус. Иска се отмяна Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 11/ 09.01.2024 г , издадена от старши полицаи в група ООР, сектор ОП към 02 Районно управление (РУ) при Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), като неправилна и незаконосъобразна .

В съдебно заседание жалбоподателката се представлява от адв. Ч. , която поддържа жалбата ,но вече като основание за нейната незаконосъобразност , сочи нарушение на чл.91 от АПК , тъй като в новоиздадената заповед № 11/ 09.01.2024г не се сочат нови факти ,а само е променена правната квалификация на основанието за издаване на акта.Прави се искане за прогласяване на нищожността на оспорената заповед , доколкото същият адм.орган е издал две едни и същи заповеди с № 11 / 09.01.2024г ,като с едната се оттегля Заповед № 8/ 06.01.2024 , а с другата се налага ПАМ ,на основание чл.171 т.2а б“б“ от ЗДвП.

Ответника М. Е. Р. - старши полицаи в група ООР, сектор ОП към 02 Районно управление (РУ) при СДВР се явява лично. Заявява ,че и към момента на издаване на оспорената заповед и към настоящия момент изпълнява горепосочената длъжност. Пояснява ,че причина за оттегляне на заповед №8/06.01.2024г е установената грешка в правната квалификация за налагане на ПАМ ,като неправилно в първата заповед е посочена разпоредбата на чл.171 т.2а б“а“ от ЗДвП, а не относимата към фактическите установявания в АУАН разпоредба на чл.171 т.2а б“б“ от ЗДвП.Моли да се отхвърли жалбата.

Софийска градска прокуратура не е заявила становище по същество на жалбата.

Съдът, като обсъди изложените в жалбата доводи и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 06.01.2024 г. в 01.20 ч. в [населено място] , по [улица] ,управлява личния си автомобил А. с рег. [рег.номер на МПС] с посока на движение от [улица]към [улица]и при извършена проверка с техническо средство за употребата на алкохол – Алкотест Дрегер 7510 с фабричен номер 0144 с проба № 01458 в 01.28 минути е показало положителна проба от 1.50 промила. Описаното деяние, като съставляващо нарушение на чл.5 ал.3 т.1 от ЗДвП е отразено в изданието АУАН № 779854/06.01.2024г / стр.10 от делото /. В същия ръкописно е допълнено, че : „Водача е уведомен ЗПАМ №7 и 8/06.01.2024г на 02 РПУ“. С цитираните заповеди за налагане на ПАМ , за гореописаното нарушение е било отнето СУМПС на А. ,за не повече от 18 м / заповед № 7/06.01.2024г ,находяща се на стр.14 от делото / ,а със Заповед № 8 / 06.01.2024г /стр.13 от делото / е била прекратена регистрацията на управляваното от нея МПС с табели с регистрационен номер СВ 2936 ХН, за срок от 6 месеца , на основание чл.171 т.2а б“а“ от ЗДвП т.е заова ,че А. управлява горепосоченото МПС без да е правоспособен водач не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства – за срок от 6 месеца до една година. И двете заповеди са били връчени на адресата им на 06.01.2024г .

Със Заповед № 11 / 09.01.2024г за отмяна на наложена принудителна административна мярка по чл.171 т.2а б.“а“ /л.12 от делото / , в хипотезата на чл.91 от

АПК , ответника Р. , в качеството си на орган издал ЗПАМ № 8 / 06.01.2024г ,оттегля същата ,като незаконосъобразна , тъй като е изготвена по чл.171 т.2а б.„а“ от ЗДвП,а не по б„б“ от същата разпоредба.

Със оспорената пред настоящата инстанция Заповед № 11 / 09.01.2024г за прилагане на принудителна административна мярка по чл. 171, т. 2а, б. „б“ от ЗДвП , ответника Р. ,като е взел предвид АУАН № 779854/06.01.2024г е прекратил регистрацията на собствения , управляван от жалбоподателката автомобил с рег. [рег.номер на МПС] , за срок от 6 месеца.

Съгласно текста на приложената разпоредба , прекратява се регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда и/или е употребил наркотични вещества или техни аналози, както и при отказ да му бъде извършена проверка с техническо средство и/или с тест за установяване концентрацията на алкохол и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за извършване на химическо и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му и/или за употреба на наркотични вещества или техни аналози – за срок от 6 месеца до една година.

Некоректно и вътрешно противоречиво е твърдението на проц. представител на жалбоподателя ,че : „ ... в конкретния случай има две едни и същи заповеди, а именно ЗППАМ № 11 09.01.2024 г., с която е оттеглена ЗППАМ № 8 и ЗППАМ № 11 от 09.01.2024 г., издадена на основания чл. 171, т. 2а, буква „Б“ от ЗДвП и в този смисъл считам, че заповедта е нищожна...“ . Видно е ,че същите имат различен предмет и различно съдържание , а съвпадението на номер и дата на издаването им , не обуславя нищожност на оспорената заповед №11/09.01.2024г. с която се налага ПАМ. Касае се за две отделни , различни по съдържание заповеди , като предмет на настоящето оспорване е ЗППАМ № 11 от 09.01.2024 г., издадена на основания чл. 171, т. 2а, буква „Б“ от ЗДвП.

Съгласно чл. 168, ал.1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно- производствените правила и материално -правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е акта с целта на закона,в резултат на която проверка ,съдът намира оспорената Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ЗППАМ) № 11/ 09.01.2024 г , издадена от старши полицаи в група ООР, сектор ОП към 02 Районно управление (РУ) при Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), с която на основание чл. 171, т. 2а, б. „б“ от ЗДвП на жалбоподателката е наложена ПАМ „прекратяване регистрацията на МПС с табели с регистрационен номер СВ 2936 ХН, за срок от 6 месеца“ за правилна и законосъобразна,поради следното :

Съгласно чл. 172, ал. 1 ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица.

Съгласно Заповед № 81213-1632 /02.12.2021г на министъра на вътрешните работи, директорът на СДВР е определен да осъществява контрол по ЗДвП, а разпоредбата на

чл. 172, ал. 1 ЗДвП урежда правомощието на ръководителите на службите за контрол да оправомощават длъжностни лица да издават ЗПАМ. Такава е Заповед № 513з – 6400 /07.07.2023 г. /л.29 от делото / на директора на СДВР, с която в т.2 полицейските органи по чл.142 ал.1 т.1 от ЗМВР са определени да издават заповеди по чл. 171, т. 2а ЗДвП,какъвто е и издателя на акта - М. Е. Р. - старши полицай в група ООР, сектор ОП към 02 Районно управление (РУ) при СДВР.Допълнително е представена и Заповед № 513з-4576 /01.06.2022г ,относно определяне на служителите от 02 РПУ при СДВР ,които да осъществяват контролна дейност по ЗДвП,видно от която органа издал ЗПАМ е служител в 02 РПУ в [населено място] .

С оглед на това съдът намира, че обжалваната заповед е издадена от компетентен орган. Спазено е изискването за форма – в заповедта са изложени фактическите и правни основания за налагането ѝ.

Не са допуснати и съществени нарушения на процесуалните правила, които да обосноват незаконосъобразност на същата, макар спора да е концентриран основно около допуснатото според жалбоподателя процесуално нарушение при нейното издаване ,съгласно чл.156 ал.3 от АПК / посочено в жалбата / ,респ. чл.91 ал.2 от АПК / поддържано в с.з/.

Тук следва да се направи разграничение между двете разпоредби , чието приложение е недопустимо смесено от жалбоподателя.

Разпоредбата на чл.156 от АПК регламентира оттегляне на оспорения акт от ответника в съдебната фаза на оспорването т.е при вече образувано съдебно производство и то при спазването на посочените в нея правила.Т. оттегляне по отношение на заповед №8/06.01.2024г не е налице. Действително последната е била оспорена с жалба № 2261 от 18.01.2024 г. ,по повод на която е било образувано адм.дело № 956/2024г по описа на АССГ,но Заповед № 11 / 09.01.2024г за отмяна на наложена принудителна административна мярка по чл.171 т.2а б.„а“ /л.12 от делото / е издадена три дни след издаване на оттеглената Заповед № 8/06.01.2024г , което категорично е сторено при действието на чл.91 от АПК . Независимо, че проц.представител на жалбоподателката не е поддържала доказателственото си искане за прилагане на адм.дело № 956/2024г по описа на АССГ в съд.заседание ,съдът направи служебна проверка и установи ,че жалбата на Т. Н. А., ЕГН [ЕГН] срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ЗПАМ) № 8 по чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП от 06.01.2024 г., издадена от старши полицай в група ООР, сектор ОП към 02 Районно управление при Столична дирекция на вътрешните работи е оставена без разглеждане и производството по делото прекратено . Основание за този изход на процеса е липсата на правен интерес от оспорване на последната предвид оттеглянето ѝ от органа ,който я е издал със Заповед № 11 / 09.01.2024г за отмяна на наложена принудителна административна мярка по чл.171 т.2а б.„а“ от ЗДвП.

В настоящия случай , непосредствено след като издателя на акта е установил собственото си проц. нарушение при издаването му, посочвайки неправилна правна квалификация и съдържание неотговарящо на установеното в АУАН № № 779854/06.01.2024г е упражнил правомощието си да преразгледа акта си и въз основа на установеното го е отменил.

Преразглеждането на акта от издателя му е средство за изправяне пропуск на администрацията, като с оттеглянето на акта се заличават с обратна сила ,породените от него правни последици. Съдържанието на отзива зависи от разпоредената с

обжалвания акт правна промяна, респ. отказа да се разпорежи такава. Ако са разпоредени права или задължения отзивът се изразява в оттегляне или изменение на акта, а ако е отказано издаване на акт - преразглеждането се проявява в издаване на акта.

Следователно оттеглянето на оспорения адм.акт или неговото изменение е законоустановен способ за самоконтрол ,с цел процесуална икономия / пести технологично време за последващ йерархичен контрол / и отстраняване на допуснати при издаването на акта пороци от издателя му и тя принадлежи само на органа , който е негов издател / нито на по-горестоящия орган , нито на съда/.

Институтите на отзив по чл. 91 от АПК при оспорването по административен ред и възобновяването по гл. VII от АПК са изключения от разпоредбите на чл. 27, ал. 2, т. 1 и 2 от АПК ,въвеждащи забраната за административния орган за пререшаване на въпрос, който е решен с влязъл в сила административен акт или за който има висящо административно производство със същия предмет и страна пред същия орган, независимо дали е във фазата на издаване или оспорване.

Изискването за наличие на валидно оспорване по адм.ред , има за цел, правото на отзив да се упражнява само по отношение на невлезли в законна сила актове и засяга допустимостта на жалбата ,досежно срока в който може да се упражни това право на адм.орган. Съгласно нормата на чл. 91, ал. 2 от АПК новият акт подлежи на оспорване по реда на този кодекс.

Действително в случая , преразглеждането на оттеглената заповед № 8/06.01.2024г е станало преди последната да е обжалвана пред съда, при което адм.орган е преустановил действието на незаконосъобразната заповед №8/06.01.2024г преди адресата ѝ да е подал жалба срещу нея ,с което процедурата по чл.91 ал.1 от АПК е стриктно изпълнена,а оспорването на новоиздадения акт –заповед №11/09.01.2024г , с която на основание чл. 171, т. 2а, б. „б“ от ЗДвП на жалбоподателката е наложена ПАМ „прекратяване регистрацията на МПС с табели с регистрационен номер СВ 2936 ХН, за срок от 6 месеца“ е допустимо.

Предвид изложеното оспорената в настоящето производство заповед е процесуално законосъобразна.

Досежно материалната законосъобразност на последната , не се твърди нито в жалбата ,нито в съд.заседание след разпределяне на док.тежест по чл.71 ал.5 от АПК ,че нарушението за което е наложена ПАМ не е осъществено или ,че не са налице други елементи от фактическия състав на нормата на чл. 171, т. 2а, буква „Б“ от ЗДвП. Съгласно чл. 171, т. 2а, б. „б“ ЗДвП, за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителна административна мярка „прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда и/или е употребил наркотични вещества или техни аналози, както и при отказ да му бъде извършена проверка с техническо средство и/или с тест за установяване концентрацията на алкохол и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за извършване на химическо и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му и/или за употреба на наркотични вещества или техни аналози - за срок от 6 месеца до една година. Цитираната разпоредба съдържа няколко отделни

хипотези, всяка от които съставлява самостоятелно основание за налагане на принудителната мярка. В случая мярката е приложена по отношение на жалбоподателката за това, че на 06.01.2024 г. в 01.20 ч. в [населено място] , по [улица] ,управлява личния си автомобил А. с рег. [рег.номер на МПС] с посокана движение от [улица]към [улица]и при извършена проверка с техническо средство за употребата на алкохол – Алкотест Дрегер 7510 с фабричен номер 0144 с проба № 01458 в 01.28 минути е показало положителна проба от 1.50 промила. Издаден е бил талон за кръвно изследване / стр.15 от делото / ,резултата от което е обективиран в протокол за химическо изследване /л.14 от делото / , установяващ 1.46 промила алкохол в кръвта. Не се представят доказателства оборващи тези констатации и по същество не се оспорва от жалбоподателката . При това положение ,съдът намира, че са налице предпоставките за прилагане на принудителната административна мярка по чл.171, т.2а, б. "б" от ЗДвП и заповедта е издадена в съответствие с материалноправните разпоредби.

Оспорената заповед съответства и на целта на закона - да се предотврати извършването на нарушения на правилата за движение, да се гарантира сигурността и безопасността на водача и останалите участници в движението. В рамките на оперативната си самостоятелност издателят на заповедта е определил срока на ПАМ съобразно предвидените в закона срокове. Предвид необходимостта от засилено противодействие на управлението на МПС след употреба на алкохол, съдът намира срокът в конкретния случай за оправдан, законосъобразен, правилен и съответен на обществената опасност на деянието и на дееца.

Предвид изложеното дотук, оспорената заповед за налагане на принудителна административна мярка по чл.171, т. 2а б. „б“ ЗДвП №11/09.01.2024г , с която на Т. Н. А. е наложена ПАМ „прекратяване регистрацията на МПС с табели с регистрационен номер СВ 2936 ХН, за срок от 6 месеца“ е законосъобразна и жалбата срещу нея следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд София – град, III отделение, 2 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата Т. Н. А., ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място], [жк], [жилищен адрес] чрез адв. К. Ч. от САК, със съдебен адрес [населено място], [улица], партер срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ЗППАМ) № 11/ 09.01.2024 г , издадена от старши полицаи в група ООР, сектор ОП към 02 Районно управление (РУ) при Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), с която на основание чл. 171, т. 2а, б. „б“ от ЗДвП на Т. Н. А. е наложена ПАМ „прекратяване регистрацията на МПС с табели с регистрационен номер СВ 2936 ХН, за срок от 6 месеца“.

На основание чл. 172, ал. 5 от Закона за движение по пътищата решението

е окончателно.

СЪДИЯ: